Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

www.INN.ir/sport

• شنبه ۱۸ مهر ۱۴۰۵ • ۲۸ ربیع‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۳۳

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

در حسرت رفتار حرفه‌ای در مستطیل سبز

بررسی کارنامه بیرانوند زمانی منصفانه خواهد بود که سهم رفتار فردی او از مشکلات ساختاری فوتبال ایران جداگانه بررسی شود. پرداخت‌های ناقص، اختلاف بر سر الحاقیه‌های قرارداد، نبود شفافیت در بخش بزرگی از قراردادها و جایگزین شدن شنیده‌ها به‌جای ارقام رسمی، همگی از چالش‌های ساختاری فوتبال ایران هستند که بیرانوند تنها یکی از بازیگران آن به‌شمار می‌رود. بنابراین، نمی‌توان تمام تقصیرها را متوجه یک نفر دانست؛ همان‌طور که وجود مشکلات ساختاری نیز نباید بهانه‌ای برای نادیده گرفتن مسئولیت فردی بازیکنان و مدیران باشد.

با این حال، نقد رسانه‌ای درباره بیرانوند نباید از بررسی رفتارهای شخصی او خالی بماند. ادعای تحصیلی‌ای که دانشگاه آن را رد کرد، شادی‌ای که به شکایت باشگاه رقیب انجامید و مصاحبه‌ای که به کنار گذاشته شدنش از تیم منتهی شد، نمونه‌هایی از موقعیت‌هایی هستند که انتخاب و نحوه مواجهه خود او در شکل‌گیری آنها نقش داشته است. در چنین مواردی، انتظار می‌رود یک ورزشکار حرفه‌ای، علاوه بر برخورداری از توانایی فنی، در مدیریت گفتار و رفتار خود نیز مسئولانه عمل کند.

گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

بیرانوند؛ از انتقال‌های جنجالی و اختلاف‌های مالی تا تصمیم‌های پرهزینه

خودزنی با دستکش طلا

دروازه‌بان ۳۴ ساله تیم ملی که روزگاری نماد تلاش، پشتکار و عبور از دشواری‌ها بود، امروز بیش از هر چیز با حاشیه‌هایش شناخته می‌شود. از شادی جنجالی در شهرآورد و پرونده سربازی و تحصیلات گرفته تا فسخ قرارداد با پرسپولیس و مصاحبه جنجالی‌اش در تبریز، کارنامه علیرضا بیرانوند ترکیبی از درخشش‌های ورزشی و تصمیم‌های پرتنش است؛ کارنامه‌ای که بررسی آن، هم به نقد رفتارهای فردی نیاز دارد و هم به شناخت مشکلات ساختاری فوتبال ایران.

شبی که دوباره همه چیز را تغییر داد

پس از دیدار تراکتور و استقلال، علیرضا بیرانوند مقابل دوربین‌ها ایستاد و سخنانی مطرح کرد که چند ساعت بعد، به کنار گذاشته شدن او از تیم انجامید. او صریح‌تر از بسیاری از بازیکنان درباره وضعیت مالی تراکتور صحبت کرد و مدعی شد باشگاه «از داخل مریض است» و بازیکنان تنها ۷ درصد از قراردادهای خود را دریافت کرده‌اند.

وقتی از او درباره شایعه انتقال به استقلال پرسیدند، نه این احتمال را تأیید کرد و نه آن را تکذیب. تنها گفت: «تصمیمی گرفتم و پای آن هستم. نمی‌گویم چه اتفاقی می‌افتد.»

چند ساعت بعد، باشگاه تراکتور اعلام کرد جواد نکونام، سرمربی تیم، بیرانوند را به‌دلیل اظهاراتش کنار گذاشته و او را در اختیار کمیته انضباطی قرار داده است. این اتفاق تازه‌ترین فصل از کارنامه بازیکنی است که حاشیه‌های بیرون از زمین، بارها عملکرد ورزشی‌اش را تحت‌الشعاع قرار داده‌اند.

آغاز راه؛ پسری از نفت تهران

بیرانوند فوتبال حرفه‌ای را از نفت تهران آغاز کرد و با عملکرد خود توانست توجه باشگاه‌های بزرگ‌تر را جلب کند. او در آن سال‌ها دروازه‌بانی جوان و جویای نام بود که برای رسیدن به سطح اول فوتبال ایران، مسیری دشوار را پشت سر می‌گذاشت.

بعدها از این مسیر به‌عنوان «نردبان موفقیت» یاد شد، اما حتی در همان سال‌های نخست نیز نشانه‌هایی از روحیه پرحاشیه او دیده می‌شد.

گزارش‌های آن دوران حاکی از آن بود که با وجود توافق نفت تهران و پرسپولیس بر سر انتقالش، بیرانوند گفته بود اگر سرمربی نفت اجازه ندهد، به پرسپولیس نخواهد رفت. نخستین جنجال بزرگ او به سال ۱۳۹۵ بازمی‌گردد؛ زمانی که تصمیم گرفت اردوی نفت تهران را برای پیوستن به پرسپولیس ترک کند. این اقدام خشم مسئولان نفت را برانگیخت.

ماجرا به همینجا ختم نشد. بیرانوند پس از حضور در نخستین جلسه تمرینی نفت اعلام کرد تا روشن شدن تکلیفش، نه در تمرینات تیم حاضر می‌شود و نه در اردوی ترکیه شرکت خواهد کرد. در همان روزها، شایعه انتقال او به استقلال نیز جدی شد و بر التهاب پرونده افزود.

این اتفاق را می‌توان یکی از نخستین نمونه‌های الگویی دانست که بعدها بارها تکرار شد؛ بازیکنی با استعداد فنی آشکار که در لحظه‌های تصمیم‌گیری، مسیر خود را با موضع‌گیری‌های صریح و پرسروصدا پیش می‌برد. چنین رویکردی ممکن است توجه‌ها را به خواسته‌های بازیکن جلب کند، اما در عین حال می‌تواند روابط حرفه‌ای او را تحت تأثیر قرار دهد.

درخشش در پرسپولیس؛ از آسیا تا روسیه

نقطه عطف کارنامه بیرانوند، پیوستن به پرسپولیس بود. او در ترکیب سرخپوشان به یکی از بهترین دروازه‌بان‌های آسیا تبدیل شد. عملکردش در لیگ برتر و لیگ قهرمانان آسیا نام او را بر سر زبان‌ها انداخت و بیرانوند را به یکی از ارکان تیمی تبدیل کرد که در آن سال‌ها از قدرتمندترین باشگاه‌های ایران به‌شمار می‌رفت.

اوج این مسیر در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه رقم خورد. مهار پنالتی کریستیانو رونالدو، بیرانوند را به چهره‌ای شناخته‌شده در سطح بین‌المللی تبدیل کرد. رسانه‌ها درباره او نوشتند و نامش در گمانه‌زنی‌هایی درباره علاقه باشگاه‌های اروپایی از جمله لیورپول، مطرح شد. این شهرت برای هر ورزشکاری فرصتی ارزشمند است؛ فرصتی که می‌تواند جایگاه حرفه‌ای او را تثبیت کند و راه‌های تازه‌ای پیش رویش بگذارد.

با این حال، موفقیت‌های بزرگ با افزایش توجه عمومی نیز همراه‌اند. هرچه جایگاه بیرانوند در فوتبال ایران بالاتر رفت، رفتار و اظهاراتش بیشتر زیر ذره‌بین رسانه‌ها و هواداران قرار گرفت. در نتیجه، هر موضع‌گیری او بازتاب گسترده‌تری پیدا کرد و حاشیه‌هایش بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفتند.

> هرچه جایگاه بیرانوند در فوتبال ایران بالاتر رفت، رفتار و اظهاراتش بیشتر زیر ذره‌بین رسانه‌ها و هواداران قرار گرفت. در نتیجه، هر موضع‌گیری او بازتاب گسترده‌تری پیدا کرد و حاشیه‌هایش بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفتند

شادی جنجالی و کل کل با ساپینتو

یکی از ماندگارترین تصاویر جنجالی بیرانوند به شهرآورد شماره ۱۰۰ مربوط می‌شود. پس از پایان مسابقه، او مقابل جایگاه تماشاگران خودی ایستاد و شادی‌ای انجام داد که واکنش‌های گسترده‌ای برانگیخت. بیرانوند دست خود را به نشانه بریدن سر زیر گردنش کشید و این حرکت را در ۲ مقطع مختلف تکرار کرد.

باشگاه استقلال این خوشحالی را توهین‌آمیز دانست و از دروازه‌بان پرسپولیس به کمیته اخلاق شکایت کرد. ریکاردو ساپینتو، سرمربی وقت استقلال، نیز گفت با وجود رابطه خوب و احترامی که برای بیرانوند قائل است و با وجود آنکه او را دروازه‌بانی بسیار خوب می‌داند، نه خودش، نه بازیکنانش و نه هواداران استقلال نمی‌توانند رفتار او پس از مسابقه قبلی را فراموش کنند.

این اظهارات به شکل‌گیری فضایی پرتنش دامن زد. در مسابقه بعدی، بیرانوند از سوی هواداران استقلال به‌شدت مورد فحاشی قرار گرفت و حتی هنگام گرم کردن، بطری و سنگ به سمت او پرتاب شد. چنین رفتارهایی از سوی تماشاگران به‌هیچ عنوان قابل توجیه نیست؛ اما این اتفاق نشان داد که یک حرکت تحریک‌آمیز در زمین فوتبال چگونه می‌تواند به تشدید خصومت در فضای ورزشگاه منجر شود.

با وجود این، داستان ساپینتو و بیرانوند پایان تلخی نداشت. سال‌ها بعد، در جریان دیدار تراکتور و استقلال، این دو برای نخستین بار پس از آن اتفاقات یکدیگر را در آغوش گرفتند و رفتاری گرم و دوستانه نشان دادند. این صحنه یادآوری کرد که بسیاری از اختلاف‌های فوتبالی با گذشت زمان می‌توانند جای خود را به احترام متقابل بدهند؛ هرچند آشتی بعدی، ضرورت مسئولیت‌پذیری در رفتارهای گذشته را از بین نمی‌برد.

انتقال به تبریز؛ سه ستاره در یک روز

جدایی بیرانوند از پرسپولیس و پیوستن او به تراکتور، یکی از بحث‌برانگیزترین انتقال‌های فوتبال ایران بود. او به همراه مهدی ترابی و دانیال اسماعیلی‌فر، دو ستاره دیگر پرسپولیس راهی تبریز شد. این انتقال برای پرسپولیس ضربه‌ای بزرگ به‌شمار می‌رفت؛ زیرا تیم در آستانه تداوم موفقیت‌ها و قهرمانی‌های متوالی قرار داشت.

محمدرضا زنوزی، مالک تراکتور گفته بود با پرداخت مبالغی ۲ برابری توانسته است این ستاره‌ها را به تبریز بیاورد. او مدعی شد قرارداد بیرانوند با پرسپولیس ۱۵ میلیارد تومان بوده و خودش ۳۲ میلیارد تومان به این دروازه‌بان پرداخت کرده است.

گمانه‌زنی‌ها درباره رقم قراردادها نیز بالا گرفت. شنیده‌ها حاکی از آن بود که قرارداد فصل پیش بیرانوند با تراکتور ۷۰ میلیارد تومان، قرارداد ترابی ۶۰ میلیارد تومان و قرارداد اسماعیلی‌فر ۵۵ میلیارد تومان بوده است. این ارقام رسمی نیستند و صرفاً بازتاب شنیده‌های رسانه‌ای محسوب می‌شوند؛ بنابراین نمی‌توان آنها را بدون اسناد معتبر، مبنای قضاوت قطعی قرار داد.

مدیرعامل پرسپولیس نیز بعدها گفت باشگاه برای حفظ این بازیکنان تلاش زیادی کرده، اما نتوانسته است با خواسته‌های مالی آنان کنار بیاید.

از نظر ورزشی، سرمایه‌گذاری تراکتور نتیجه‌بخش بود و این تیم توانست با جذب این ۳ بازیکن، عنوان قهرمانی را به‌دست آورد. با این حال، موفقیت ورزشی لزوماً به معنای پایان اختلاف‌ها نیست. هنگامی که قراردادهای سنگین و انتظارات مالی بالا در میان باشد، اختلاف بر سر پرداخت‌ها می‌تواند به چالشی جدی تبدیل شود. اتفاقات شب تبریز نشان داد که موفقیت در زمین، به‌تنهایی برای مدیریت روابط حرفه‌ای و مالی یک باشگاه کافی نیست.

فسخ یک‌طرفه با پرسپولیس

اگر ماجرای سربازی یکی از جنبه‌های شخصی حاشیه‌های بیرانوند باشد، پرونده فسخ قرارداد با پرسپولیس، بُعد حقوقی و مالی این حاشیه‌ها را آشکار کرد. این پرونده به یکی از طولانی‌ترین و جنجالی‌ترین اختلاف‌های انضباطی فوتبال ایران تبدیل شد.

اساس اختلاف، الحاقیه‌ای در قرارداد بود که بر مبنای آن، در صورت پرداخت نشدن مطالبات بیرانوند تا ۱۵ روز پس از پایان فصل، امکان فسخ یک‌طرفه قرارداد فراهم می‌شد. بیرانوند با استناد به این بند، قراردادش را به‌صورت یک‌طرفه فسخ کرد. باشگاه پرسپولیس این اقدام را غیرقانونی دانست و شماری از کارشناسان حقوقی فوتبال نیز درباره اعتبار و نحوه اجرای این بند، تردیدهای جدی مطرح کردند.

در جریان همین اختلاف، ادعایی مطرح شد که به یکی از جنجالی‌ترین بخش‌های پرونده تبدیل شد. بیرانوند پس از محکوم شدن در کمیته انضباطی مدعی شد، مبلغ ۵ میلیارد تومان «شیرینی» به اعضای هیأت‌مدیره پرسپولیس داده و اعلام کرد که این پول را از آنان پس خواهد گرفت.

این سخنان از جمله ادعاهایی بود که او مطرح کرد؛ ادعاهایی که برای داوری قطعی درباره صحت آنها، به مستندات و رسیدگی‌های معتبر نیاز دارد. فارغ از سرانجام این ادعا، واکنش‌ها نشان داد که چنین افشاگری‌هایی تا چه اندازه می‌تواند فضای رسانه‌ای فوتبال ایران را تحت تأثیر قرار دهد و ضرورت شفافیت در مناسبات مالی باشگاه‌ها را برجسته کند.

مسیر حقوقی پرونده نیز پرپیچ‌وخم بود. کمیته تعیین وضعیت در رأی نخست خود، بیرانوند را به ۴ ماه محرومیت تعلیقی محکوم کرد؛ اما پرسپولیس به این حکم اعتراض کرد و پرونده را به کمیته استیناف برد. در رأی نهایی استیناف، او به ۴ ماه محرومیت و پرداخت ۲۷ میلیارد تومان محکوم شد. با این حال، دادگاه حکمیت ورزش (CAS) با پذیرش درخواست بیرانوند برای اقدامات موقت، اجرای محرومیت ۴ ماهه را متوقف کرد.

این روند نشان می‌دهد که حاشیه‌های بیرانوند صرفاً به جدل‌های رسانه‌ای محدود نمانده و با ساختار حقوقی فوتبال ایران و مراجع بین‌المللی نیز گره خورده است. در عین حال، تفاوت میان صدور رأی، توقف اجرای آن و رسیدگی نهایی به اختلاف، نکته‌ای است که در پوشش رسانه‌ای این پرونده نباید نادیده گرفته شود.

> آینده بیرانوند به چند عامل وابسته است؛ وضعیت قرارداد او با تراکتور، روند خدمت سربازی، تصمیم‌های مراجع ذی‌صلاح و انتخاب‌هایی که خود او برای ادامه مسیر حرفه‌ای‌اش انجام خواهد داد

سربازی، تحصیلات و پرونده‌ای که پایان نیافت

از دیگر بخش‌های پرحاشیه کارنامه بیرانوند، موضوع تحصیلات و خدمت سربازی اوست. این ماجرا از یک مصاحبه تلویزیونی آغاز شد؛ جایی که او اعلام کرد دانشجوی دکترای فیزیولوژی است و به همین دلیل از بابت خدمت سربازی مشکلی ندارد. او در همان گفت‌وگو درباره نحوه قبولی‌اش در کنکور نیز سخنی گفت که به‌سرعت بازتاب یافت. بیرانوند مدعی شد همه تست‌ها را به‌صورت شانسی و با استفاده از روش «۴۰، ۳۰، ۲۰، ۱۰» پاسخ داده و پذیرفته شده است.

واکنش‌ها به‌سرعت آغاز شد. دانشگاه آزاد اسلامی اعلام کرد، بیرانوند دانشجوی مقطع دکتری نیست و در واقع در مقطع کارشناسی ارشد تحصیل می‌کند و هنوز از پایان‌نامه خود دفاع نکرده است. همچنین اعلام شد واحد دانشگاهی محل تحصیل او در رشته مورد اشاره، دوره دکتری ندارد. مسئول ورزش دانشگاه آزاد نیز گفت بیرانوند در مقطع دکتری این دانشگاه تحصیل نکرده و فارغ‌التحصیل دکتری محسوب نمی‌شود.

در موضوع سربازی، بیرانوند تصریح کرد که به‌هیچ‌وجه برای معافیت اقدام نکرده و روند معاینات پزشکی صرفاً به درخواست نظام وظیفه و پس از اعلام آسیب‌دیدگی قدیمی کتفش انجام شده است. او تأکید کرد که مشکلی با خدمت سربازی ندارد و آماده است وظایف قانونی خود را انجام دهد. بیرانوند همچنین از مسئولان نظام وظیفه خواست اجازه دهند از حق قانونی تمدید موعد اعزام استفاده کند تا بتواند در جام ملت‌ها تیم ملی را همراهی کند.

با این حال، حاشیه‌ها پایان نیافت. خالکوبی‌های بیرانوند در جریان معاینه اولیه توجه پزشک معتمد را جلب کرد و پرونده او به کمیسیون پزشکی ارجاع شد. براساس گزارش‌های منتشر شده، به‌دلیل داشتن خالکوبی، پرونده او به کمیسیون پزشکی اعصاب و روان ارجاع شد. بیرانوند پیش‌تر درباره احتمال درخواست معافیت اعصاب و روان گفته بود: «من یک تتو روی بازوی راستم دارم. مشکل اعصاب و روان ندارم.»

او همچنین مدعی شد برخی بازیکنان شاغل در لیگ، با وجود برخورداری از معافیت به‌دلیل مشکلات دیسک کمر یا مسائل روانی، همچنان در مسابقات فوتبال حضور دارند. این ادعا نیز بحث تازه‌ای درباره عدالت در اجرای قانون سربازی در فوتبال به راه انداخت. در چنین پرونده‌هایی، تفکیک میان ادعاهای اشخاص، گزارش‌های رسانه‌ای و تصمیم‌های رسمی مراجع ذی‌صلاح ضروری است؛ زیرا صرف طرح یک ادعا، نه آن را اثبات می‌کند و نه می‌توان بدون بررسی مستندات، آن را نادیده گرفت.

مصاحبه‌ای که همه چیز را تغییر داد

پس از دیدار تراکتور و استقلال در ورزشگاه یادگار امام، بیرانوند در میکسدزون مصاحبه‌ای تند انجام داد و مستقیماً از وضعیت مالی باشگاه و عملکرد مدیران آن انتقاد کرد.

او مدعی شد بازیکنان تراکتور تنها ۷ درصد از قراردادهای خود را دریافت کرده‌اند. بیرانوند خطاب به محمدرضا زنوزی، مالک باشگاه، گفت: «تراکتور از داخل مریض است و این را به مالک باشگاه می‌گویم تا به داد بچه‌ها برسند. بچه‌های ما فقط ۷ درصد از قراردادشان را گرفتند. بچه‌های ما دغدغه مالی دارند.»

او همچنین از حجت کریمی، مدیرعامل باشگاه، انتقاد کرد و خواست به‌جای ایجاد حاشیه، به وضعیت بازیکنان و شرایط تیم رسیدگی کند و پیش از پرداختن به مسائل جانبی، مشکلات مجموعه را برطرف سازد.

اما جنجالی‌ترین بخش مصاحبه، پاسخ او به پرسشی درباره احتمال انتقال به استقلال بود. بیرانوند نه این شایعه را تأیید کرد و نه آن را رد کرد و گفت: «تصمیمی گرفتم و پای آن هستم. نمی‌گویم چه اتفاقی می‌افتد.»

او همچنین اعلام کرد که از نیم‌فصل سرباز می‌شود، به جایی می‌رود که آرامش داشته باشد و پس از آن، به‌عنوان بازیکن آزاد، تصمیم بزرگی برای آینده خود می‌گیرد.

واکنش باشگاه سریع بود. ساعاتی پس از پایان مسابقه، تراکتور اعلام کرد بیرانوند به‌دلیل اظهاراتش از سوی جواد نکونام کنار گذاشته شده و در اختیار کمیته انضباطی باشگاه قرار گرفته است.

حجت کریمی در پاسخ به ادعای بیرانوند گفت، این سخنان با واقعیت‌های مالی باشگاه همخوانی ندارد. به گفته او، بیرانوند در سال گذشته ۱۰۰ درصد قرارداد خود را دریافت کرده بود؛ در حالی که براساس مصوبه سازمان لیگ، باشگاه‌ها مجاز به پرداخت درصد مشخصی از قرارداد بازیکنان هستند. او افزود بیرانوند در فصل جاری نیز ۳۵ درصد از قراردادش را دریافت کرده و میزان دریافتی او به‌مراتب بیشتر از سایر بازیکنان بوده است؛ چراکه به گفته مدیرعامل باشگاه، سایر بازیکنان تاکنون حدود ۸ درصد از قراردادهای خود را دریافت کرده‌اند. در واکنش به این تصمیم، بیرانوند اعلام کرد که به‌دلیل حاشیه‌های اخیر از مدیرعامل باشگاه شکایت خواهد کرد.

در این میان، ادعای بیرانوند درباره میزان پرداختی‌ها و توضیحات مدیرعامل باشگاه، ۲ روایت متفاوت از وضعیت مالی تراکتور ارائه می‌کنند. روشن شدن واقعیت به بررسی اسناد مالی و قراردادها نیاز دارد، نه صرفاً تکیه بر اظهارات طرفین. با وجود این، نحوه طرح اختلاف در برابر دوربین‌ها و تبدیل یک اختلاف داخلی به جدالی علنی، بار دیگر پرسش‌هایی درباره شیوه مدیریت اختلاف‌ها در فوتبال حرفه‌ای ایران مطرح کرده است.

آینده مبهم؛ سربازی، قرارداد و مقصدی نامعلوم

با تصمیم باشگاه تراکتور، آینده بیرانوند در این تیم با ابهام بیشتری روبه‌رو شده است. براساس شنیده‌ها، تراکتور قصد دارد با توجه به مصاحبه اخیر او، اجازه فسخ قرارداد و حضور در تیمی دیگر را ندهد. در چنین شرایطی، بیرانوند ممکن است پس از پایان خدمت سربازی، ناچار شود ۹ ماه باقی‌مانده از قراردادش را در همین تیم سپری کند.

از سوی دیگر، خود بیرانوند اعلام کرده است که از نیم‌فصل به خدمت سربازی خواهد رفت و پس از آن، به‌عنوان بازیکن آزاد، تصمیم مهمی درباره آینده حرفه‌ای خود خواهد گرفت. این اظهارات، گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال پیوستن او به استقلال را تقویت کرده است؛ هرچند تاکنون توافق رسمی در این زمینه اعلام نشده است.

آینده بیرانوند به چند عامل وابسته است؛ وضعیت قرارداد او با تراکتور، روند خدمت سربازی، تصمیم‌های مراجع ذی‌صلاح و انتخاب‌هایی که خود او برای ادامه مسیر حرفه‌ای‌اش انجام خواهد داد. آنچه روشن به نظر می‌رسد، این است که ادامه این مسیر به مدیریت دقیق‌تر اختلاف‌ها و پرهیز از موضع‌گیری‌های شتاب‌زده نیاز دارد.

پایان مبهم یک ستاره

اگر کارنامه بیرانوند را از فاصله‌ای بیشتر بررسی کنیم، با دو تصویر هم‌زمان روبه‌رو می‌شویم. تصویر نخست، دروازه‌بانی است که از نفت تهران برخاست، در پرسپولیس به یکی از بهترین دروازه‌بان‌های آسیا تبدیل شد، در جام جهانی پنالتی کریستیانو رونالدو را مهار کرد و در تراکتور نیز به قهرمانی رسید. در طول یک دهه، قهرمانی‌های متعدد و انتقال‌های خبرساز باعث شدند نام او همواره در صدر اخبار ورزشی باقی بماند.

تصویر دوم، بازیکنی است که تقریباً در هر مقطع از مسیر حرفه‌ای خود با حاشیه‌ای برجسته روبه‌رو بوده است؛ از ترک اردوی نفت تهران و اظهارات مربوط به تحصیلات و سربازی گرفته تا شادی جنجالی در شهرآورد، فسخ یک‌طرفه قرارداد با پرسپولیس، ادعاهای مالی و مصاحبه جنجالی شب تبریز. این دو تصویر را نمی‌توان به‌سادگی از یکدیگر جدا کرد. همان صراحت و جسارتی که بیرانوند را در میدان به دروازه‌بانی بی‌باک تبدیل کرد، بیرون از زمین نیز در موضع‌گیری‌های او نمود پیدا می‌کند. همان اعتمادبه‌نفسی که به او اجازه داد در برابر رونالدو بایستد، گاهی او را به تقابل مستقیم با مدیران و رسانه‌ها می‌کشاند؛ تقابلی که ممکن است هزینه‌های حرفه‌ای و اعتباری قابل‌توجهی برایش به همراه داشته باشد.

شهرت ورزشی، بویژه برای بازیکنی در سطح بیرانوند، تنها امتیاز نیست بلکه مسئولیتی نیز به همراه دارد. هر موضع‌گیری علنی می‌تواند بر اعتبار شخصی، روابط حرفه‌ای و فضای هواداری اثر بگذارد. صراحت زمانی ارزشمند است که با دقت، مستندات و شناخت پیامدهای احتمالی همراه باشد. بیان مشکلات مالی یک باشگاه می‌تواند اقدامی در راستای دفاع از حقوق بازیکنان باشد، اما نحوه بیان آن و انتخاب مسیر مناسب برای پیگیری، در نتیجه نهایی اهمیت زیادی دارد.

کارنامه علیرضا بیرانوند تصویری از فوتبال حرفه‌ای ایران را پیش روی ما می‌گذارد؛ ترکیبی از استعداد درخشان، موفقیت‌های بزرگ، تصمیم‌های پرتنش و حاشیه‌های پیاپی. او از درخشش در زمین تا جنجال در میکسدزون، بارها در کانون توجه قرار گرفته است. با این حال، ماندگاری یک ورزشکار در حافظه هواداران تنها به مهارهای تماشایی و قهرمانی‌ها وابسته نیست؛ شیوه رفتار او در موقعیت‌های دشوار و میزان مسئولیت‌پذیری‌اش نیز در شکل‌گیری این تصویر نقش دارد.

اکنون باید دید این دروازه‌بان ۳۳ ساله، پس از گذراندن دوران سربازی و بازگشت به میادین، چه مسیری را برای ادامه فعالیت حرفه‌ای خود انتخاب خواهد کرد. آیا می‌تواند از تجربه‌های گذشته درس بگیرد، حاشیه‌ها را کاهش دهد و بار دیگر بیش از هر چیز به‌واسطه عملکرد ورزشی‌اش شناخته شود؟ یا همچنان همان مسیری را ادامه خواهد داد که در آن، موفقیت‌های درخشان ورزشی در کنار حاشیه‌های پیاپی قرار می‌گیرند؟ پاسخ این پرسش را نه اظهارات امروز او، بلکه تصمیم‌ها و عملکردش در ماه‌ها و سال‌های آینده روشن خواهد کرد.

هشدار جدی پیشکسوت سرخپوشان تبریزی

باقری‌ها: اتفاقات تراکتور فراتر از بازیکن‌سالاری است

نبی‌الله باقری‌ها، پیشکسوت و چهره محبوب باشگاه تراکتور، در اظهاراتی تند و بی‌پرده، وضعیت مدیریتی این باشگاه را به‌شدت مورد انتقاد قرار داد. او معتقد است تراکتور از پدیده معمول «بازیکن‌سالاری» عبور کرده و اکنون با چالش «از دست رفتن اقتدار مدیریت» دست‌وپنجه نرم می‌کند.

باقری‌ها اتفاقات دو سال اخیر تراکتور را بی‌سابقه دانست و گفت: «آنچه در این دو سال در تیم رخ داده، فراتر از بازیکن‌سالاری است. مدیریت باشگاه دیگر قدرت کنترل ستاره‌ها را ندارد. به بازیکنان چنان فضا و میدان بیجایی داده شده که کنترل امور از دست مدیران خارج شده است.»

او با اشاره به لزوم حفظ شأن باشگاه افزود: «رفتار مدیران، مربیان و بازیکنان باید همسطح استانداردها باشد، اما آنچه در تبریز می‌بینیم، شکاف عمیقی است که به بی‌نظمی و حاشیه‌سازی منجر شده است.»

این پیشکسوت در بخشی از صحبت‌های خود، با ورود به یکی از داغ‌ترین بحث‌های روز فوتبال، به پرونده سربازی علیرضا بیرانوند واکنش نشان داد. باقری‌ها با انتقاد از تلاش برای پیدا کردن راه فرار برای این دروازه‌بان گفت: «وقتی باشگاهی کلمه فرهنگی را در نام خود می‌آورد، باید الگوی رعایت قوانین باشد. اگر خدمت سربازی برای بیرانوند فرا رسیده، باید بدون هیچ‌گونه امتیاز یا آپشن خاصی به خدمت برود.»

او با کنایه به بحث‌های وطن‌دوستی افزود: «همه می‌گویند ما سرباز وطن هستیم و برای این خاک می‌جنگیم؛ پس چرا وقتی نوبت به اجرای قانون می‌رسد، بحث لابی برای فرار از خدمت پیش می‌آید؟ بیرانوند از بقیه ورزشکاران برتر نیست که سربازی نرود. قانون باید برای همه، بدون استثنا اجرا شود. گاهی از سرباز وطن بودن حرف می‌زنند، اما وقتی نوبت انجام وظیفه قانونی می‌رسد، بحث ارتباطات و لابی برای فرار از خدمت پیش می‌آید.»

به اعتقاد او، قانون باید برای همه یکسان باشد و فوتبالیست‌ها هم نمی‌توانند خودشان را خارج از آن بدانند.

وی با اشاره به عنوانی مانند «نسل طلایی» که برخی بازیکنان برای خودشان به کار می‌برند، گفت: «این عنوان‌ها خودخوانده است. قضاوت درباره نسل طلایی را نه خود بازیکنان، بلکه مردم انجام می‌دهند. نسل طلایی بودن بر اساس رفتار حرفه‌ای و عملکرد در زمین است، نه ادعاهای بی‌پایه.» باقری‌ها در پایان بر ضرورت بازگشت اقتدار مدیریتی به تراکتور تأکید کرد. او از مسئولان باشگاه خواست هرچه سریع‌تر چهارچوب‌های انضباطی را احیا کنند و اجازه ندهند کنترل تیم کاملاً از دست مدیران خارج شود. به گفته او، اتفاقات اخیر باید زنگ خطری برای باشگاه باشد و شیوه مدیریت بازیکنان و حفظ نظم مجموعه باید به‌طور جدی بازنگری شود.